Fetițo, ești regina Franței

On Aprilie 03, 2014

Adâncește-ți identitatea într-un context mai amplu, unde diferența dintre tine și ceilalți să devină un mod de a înțelege mai bine dimensiunea vieții.

Ușa se deschise și omul apăru din nou. Ţinea în mână păpușa cea minunată la care micuța Cosette visase îndelung. Fetița se uită la el, se uită la păpușă, apoi se dădu înapoi încet și se trase mai adânc sub masă, lângă zid. Nu mai plângea, nu mai țipa. Părea că nici nu mai îndrăznește să răsufle. Fața îi era încă plină de lacrimi, dar ochii începuseră să i se umple, ca cerul la revărsatul zorilor, de razele ciudate ale bucuriei. Ceea ce simțea în clipa aceea era cam ceea ce ar fi simțit dacă i-ar fi spus cineva deodată: "Fetițo, ești regina Franței".

Cosettei îi era frică. I se părea că dacă s-ar atinge de păpușă, păpușa ar fi trăsnit-o. Ceea ce era de altfel adevărat într-o oarecare măsură, pentru că își spunea că doamna Thenardier, la care muncea ca servitoare, ar certa-o și ar bate-o. Fusese dintotdeauna goală-goluță sub vântul cel aspru al durerii.

Cu toate acestea, ispita birui. Sfârși prin a se apropia de domnul cu păpușa, și murmură sfioasă, întorcându-se spre doamna Thenardier: "Am voie, doamnă? Am voie?" Niciun cuvânt n-ar ști să zugrăvească înfățișarea ei, în același timp deznădăjduită, îngrozită și încântată.

Străinul avea ochii parcă plini de lacrimi. Părea să fie atât de mișcat, încât nu vorbea că să nu plângă. Făcu Cosettei un semn cu capul, încurajând-o să se joace cu păpușa. Era singurul cadou pe care i-l făcuse vreodată cineva, unica jucărie pe care o cerea insistent sufletul ei, și pe care necunoscutul acesta, care părea trimis din cer de providență, i-a dăruit-o. *

Leadership: Pui în ecuația puterii de influență o situație a stărilor tale sufletești care sugerează un *anumit* nivel de predictibilitate în modul în care lucrurile se vor derula, în condițiile folosirii metodei "cost-direct"?

În ce constă puterea fundamentală pentru omul de azi, care îl poate transforma într-un lider autentic? Este această putere o cale de a găsi ritmul trăirii în ceilalți? Este o cale către sfințire, către îndumnezeire, care le întrece pe toate celelalte, împlinindu-te mai mult prin cele mai neașteptate fapte, gesturi și atitudini?

Leadershipul este un prilej de a-ți adânci identitatea într-un context mai amplu, unde diferența dintre tine și ceilalți devine un mod de a înțelege mai bine specificitatea și dimensiunea vieții. Este încercarea de a pune în ecuația puterii o situație a stărilor tale sufletești, în condițiile folosirii metodei *cost-direct.* În care doar variabilele de timp continuu "vreau" și "trebuie", reunite într-un spațiu privat, impenetrabil, propriu realității însăși a lumii obiective, pot fi adăugate în aceeași construcție a omenescului.

Așa cum lumea este o reflectare a ceea ce se întâmplă în interiorul tău, tot astfel "costul-direct" pe care îl ai de suportat în urma negocierii cu tine însuți spre o mai bună cunoaștere a leadershipului, este o constrângere a concretului și a conștiinței care, punând la încercare tăria caracterului tău, te obligă să acționezi în conformitate cu așteptările celorlalți. Acest "cost-direct" ține de procesul trecerii statutului existențial al ființei umane de pe o treaptă inferioară pe alta superioară.

A impune și a da un sens puterii tale de a te recunoaște ca individ separat de lume și, în

același timp, care are o influență asupra lumi, înseamnă să-ți provoci propria natură și propriul destin să accepte ceea ce îți este oferit ca pe o scăpare dintr-un mod de viață care copleșește prin emoție și imagine.

Nu mai știu cine spunea următorul lucru, dar cu siguranță avea dreptate: *"În timp ce trecem prin această viață cu o atitudine de recunoștință, vom fi sensibili la faptul că există întotdeauna oameni cu nevoi mai mari decât ale noastre."*

Ca să-i ridici pe oameni la un nivel mai înalt decât acela la care te afli tu însuți, este imperativ să-i repoziționezi față de acele experiențe care le provoacă suferința, determinându-i să intre în cu totul altă etapă a vieții. Dintr-o situație veche și limitativă, într-una nouă și compatibilă cu recunoașterea unui statut distinct. Leadershipul trebuie să asigure o continuare a tendinței spre dragostea-pasiune care oferă un plus de putere față de celelalte valori ale vieții.

O asemenea schimbare de concepție ar fi pe deplin justificată, cum opinia unora continuă s-o considere, mai ales dacă pui relația ta cu oamenii sub semnul particularului. A-ți adânci identitatea într-un context mai amplu înseamnă să pui suflet și implicare în fața unui destin aparent fatidic, încât să dobândești un rol nou, fundamental pentru inițierea de relaționări eficiente într-un mediu nou de formare și creștere personală.

Leadershipul este recunoștința pe care ți-o câștigi când situația grea și perspectiva superficială a vieții îi determină pe oameni să vadă mai departe de ziua de mâine, printr-o renaștere în momentul de față.

Fetițo, ești regina Franței aduce în câmpul atenției acea stare de mulțumire sufletească, adevărata valoare a capitalului uman, inegalabilă poate cu nimic în lume, care contează să te însoțească permanent în viață, înainte ca leadershipul să se transforme într-o mare reușită.

* Notă: Victor Hugo - Mizerabilii;

Source: https://neculaifantanaru.com/fetito-esti-regina-frantei.html